

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

35. de donorum quorundam differentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

August. dicit timorem castum esse aeternum, sed non habebit omnem illum usum, quem modo habet. faciet enim tunc nos reuereri Deum, non timere separari vel carere. Fuit ergo & in Christo timor ille, sed iuxta usum illam, quem in futurum habebit in sanctis. Non enim timuit Christus separari, vel offendere Deum: sed Deum pra omnibus reueritus est.

DE DONIS IN SPECIALI.

DISTINCT. Trigesimæquintæ

CAP. Primum.

Donum sapientiae & scientiae distinguuntur.

Post praemissa diligenter considerandum in quo differat sapientia a scientia. De hoc Aug. ita ait: Philosophi disputantes de sapientia, definierunt eam, dicentes: Sapientia est rerum diuinarum humanarumque scientia. Ego quoque utrarumque rerum cognitionem, id est diuinarum & humanarum & sapientiam & scientiam dici posse non nego. Verum iuxta distinctionem Apost. qua dixit, Alij datur sermo sapientiae, alij sermo scientiae: illa definitio diuidenda est, ut sermone diuinarum cognitio, sapientia proprie nuncupetur: humanarum vero, proprie nomen obtineat scientiae. Neque vero quicquid sciri ab homine potest in rebus humanis, ubi plurimum superua-

Sapientia
Scientia
In quibus differunt

1
 2

Ench
 c. 2. e
 lib.
 Tri.
 ca.

1. co. 13

cuae vanitatis, & noxiae curiositatis est, huic
 scientiae tribuo: sed illud tantum quo fides
 saluberrima, quae ad veram beatitudinem du-
 cit, gignitur, nutritur, defeditur, roboratur:
 qua scientia non pollent plurimi, quamvis ip-
 sa fide polleant plurimum. Aliud est enim sci-
 re quid homo tantummodo credere debeat
 propter adipiscendam vitam beatam: aliud
 est scire quomodo hoc ipsum & piis opitu-
 letur, vel contra impios defendatur: quae pro-
 prio vocabulo appellatur scientia. De diffe-
 rentia harum duarum virtutum idem Aug.
Ench. sup. Psal. & lib. 12. de Trini. Distat ab aeter-
 norum contemplatione actio qua bene uti-
 mur temporalibus rebus: & illa sapientiae,
Tri. 12 haec scientiae deputatur.

ca. 14 C. A. P. Secundum. Differunt sapien-
 tia & intellectus.

I N hoc differunt illa duo, quia sapientia est
 proprie de aeternis, quae veritati aeternae con-
 templandae intendit. Intelligentia vero non
 modo de aeternis est, sed etiam de rebus in-
 uisibilibus, & spiritualibus temporaliter ex-
 ortis. In hoc ergo differetia est, quia sapientia
 creator tantum conspicitur: intellectu vero
 creator & creatura quaedam. Sic ergo di-
 stingui potest inter sapientiam, scientiam, &
 intellectum. Scientia enim valet ad rerum tempo-
 raliu recta administrationem, & ad bona inter-

DD iiij

1 S. p. u. t. a
 2 } intelligit
 1 S. r. i. t. a

*Intelligentia
Sapientia.*

malos conuersionem. Intelligentia uero ad creatoris & creaturarum inuisibiliu speculationem, Sapientia uero ad solius ueritatis aeternae contemplationem & delectationem. Aduertendum tamen quod intellectus & scientia, quae dicuntur dona Spiritus sancti alia sunt ab intellectu & scientia, quae naturaliter sunt in anima hominis: quia per illas uirtutes, quae dicuntur dona Spiritus sancti naturalia reformantur atque adiuuantur.

*De connexionione habi-
tuum gra-
tuitorum.*

DE CONNEXIONE
virtutum.

DISTINCT. Trigesimæ sextæ
CAP. Primum.

Omnes uirtutes sunt connexæ.

Solet etiam quaeri, utrum uirtutes sibi haerent: ut qui una caruerit, omnibus careat. *in Esa. 56.*
De hoc etiam Hiero. ait: Qui ergo uirtutem habet, omnes habet. Quod quidem probabile est, cum enim charitas mater sit omnium uirtutum, in quocumque mater ipsa est, scilicet charitas, & cuncti filij eius, id est uirtutes recte fore creduntur. *In Io. tract. 83.*
Vnde Aug. Vbi charitas est, quid est quod possit deesse? Vbi autem non est, quid est quod possit prodesse? Cur ergo non dicimus, Qui hanc habet uirtutem, omnes habet, cum plenitudo legis sit charitas, quae quanto magis est in homine, tanto ma-

v. 202. 1